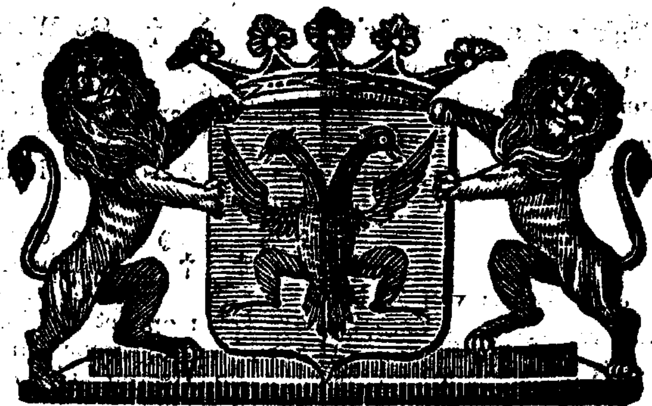
A°. 1826. N°.

ARNHEMSCHE COURANT

Zaturdag den 10 Junij.

FRANKFORT, den 6. Junij.

Uit Konstantinopel schrijft men den 15. Mei het volgende:

» Na de inneming van Missolonghi hoopt men hier de spoedige geheele onderdrukking van den opstand. De kapudan-pacha had, volgens de laatste berigten, reeds het voor Missolonghi gebruikte belegerings-geschut ingescheept, en wil nu eenen aanval op Hydra ondernemen, waar het volk deszelfs overigheid dreigt te vermoorden, wanneer zij haar besluit, om zich van daar te verwijderen, zou willen uitvoeren. *Ibrahim*-pacha zal op Tripolitza trekken, terwijl de seraskier *Reschid*-pacha door Livadie naar Korinthe zal doordringen, om zich bij *Ibrahim*-pacha te voegen en met hem Napoli di Romania te belegeren. Volgens berigten uit Smirna, heeft *Maurocordato* zijn ontslag als lid van de Grieksche regering genomen, en denkt men, dat *Hipsilanti* eerlang aan het hoofd der nieuwe regering zal komen. De overste *Fabvier* zou, op dringend verzoek der Griekenvrienden, zich naar Napoli di Romania begeven, waar hem, naar men denkt, het bestuur der verdedigings middelen van deze vesting zal opgedragen worden.

» Het schriftelijk antwoord der Porte op het Russische *ultimatum* is in den avond van den 14. Mei door den reis-efendi overgegeven en door den Russischen zaakgelaste dadelijk naar Petersburg gezonden geworden. De commissarissen der Porte, ter vereffening van de overige geschillen, zullen eerstdaags naar Bucharest vertrekken."

— Volgens berigten uit Patras van den 18. Mei, bevond zich *Ibrahim*-pacha toen nog aldaar. Hij wacht versterkingen af, eer hij zijne verdere operatien beginnen zal. Op Morea heeft, naar men verneemt, de val van Missolonghi een diepen indruk gemaakt. *Colocotroni* roept alles te wapen.

— De *Spectateur Oriental* van Smirna meldt, dat zich in den avond van den 18. Maart, vijftien Grieksche brikken op de reede van Beijrout (Sijrische kust) vertoonden en gedurende den nacht 600 man ontscheepten, die in den morgenstond voor de stad aankwamen en in de huizen drongen, zonder den minsten weerstand te ontmoeten. Maar op aangeheven noodkreten, liep men te wapen en de Grieken werden genoodzaakt terug te keeren langs denzelfden weg, dien zij gekomen waren. Door het geschut der brikken ondersteund, weken zij naar eene hoogte, welke de stad bestrijkt, en hielden zich daar tot den middag; zij verlieten dezelve om zich naar een ouden verlaten toren te begeven, waar zij hun vaandel plantten. Zij hadden naar den vorst der Drusen gezonden, om denzelven tot het maken van gemeene zaak met hen uitte noodigen. Dan die vorst liet den boodschapper 500 stokslagen tot antwoord geven, hetgeen de Grieken noopte zich weder in te schepen en den 22. Maart de reede van Beijrout weder te verlaten. Zij hebben 40 a 50 man verloren en van de Turken zijn er 14 gesneuveld en 993 gekwetst. — Sedert dezen tijd, worden de Christenen in deze streken zeer vervolgd en mishandeld.

PETERSBURG, den 26. Mei.

Sinds verscheidene jaren ondermijnde eene slepende ziekte de levenskrachten van de Keizerin *Elisabeth*; en in de hoop van hare genezing te bevorderen, welke anders onmogelijk geacht werd, rieden de geneesheeren eene reis naar het zuiden des rijks aan. Wijlen Keizer *Alexander* zelf koos Taganrog uit. Het genot eener zachtere luchtstreek scheen in den toestand van H. M. eene gunstige verandering te bewerken en algemeen werd de hoop op herstelling verlevendigd. Dan terwijl de dood hier zijne prooi los scheen te laten, greep hij eensklaps den geliefden *Alexander* aan, in wiens bezit wij ons nog lange jaren schenen te mogen verheugen. De Keizerin *Elizabeth* weerstond den schok, dien het verscheiden van haren gemaal aanbragt; maar hare wankelende gezondheid nam echter daardoor meer en meer af. — *Elisabeth* bleef nog slechts eenen wensch op aarde over, namelijk zich met de keizerlijke familie te vereenigen, de omhelzing en den zegen van hare schoonmoeder, van de moeder van *Alexander*, te ontvangen. Niets kon haar dan ook weerhouden van naar Kalouga te vertrekken, waar zij zich bij H. M. de Keizerinne-Moeder zou vervoegen. Gedurende deze reis namen de krachten van de Keizerin *Elisabeth*, welke sinds twee maanden zeer waren verminderd, meer en meer af; zij wilde evenwel hare reis voortzetten, ondanks den raad der geneesheeren en de dringende beden der lieden van haar gevolg, om toch niet verder te gaan. Eindelijk werd de toestand van Hare Majesteit zoo verontrustend, dat men in allerijl eenen renbode naar de Keizerinne-Moeder, welke reeds te Kalouga was, zond, ten einde haar van het gevaar te onderrigten, en haar het mondelijke verzoek van de doorluchtige zieke, welke niet meer schrijven kon, over te brengen, om zich onverwijld naar Beleff, eene stad tusschen Kalouga en Orel, te begeven, wijl zij onmogelijk verder kon komen. De Keizerinne-Moeder vertrok terstond. Maar weinig uren na hare aankomst te Beleff, gaf de Keizerin *Elizabeth* reeds den laatsten snik, en op weg naar die stad ontving de Keizerinne-Moeder reeds de tijding van het overlijden, zoodat zij hare schoondochter niet meer levend heeft mogen aanschouwen.

Na te Beleff bij het lijk de pligten van de godsdienst vervuld te hebben, is de Keizerinne-Moeder den 19. dezer te Moskou teruggekomen.

— De ingezetenen van Taganrog hebben weinig tijds voor het overlijden van de Keizerin *Elisabeth* verlof van H. M. bekomen, om binnen die stad een gedenkteeken van wijlen Keizer *Alexander* op te rigten.

PARYS, den 5. Junij.

De prins *Konstantijn Alexander van Salm-Salm* is te Stuttgardt tot de protestantsche kerk overgegaan. Hij heeft in den laatsten tijd zijn verblijf te Straatsburg gehouden en had sinds lang het voornemen opgevat om het katholicisme te verlaten. Dan zijne gemalin, welke protestantsch is, had hem daarvan afgehouden, uit vrees, dat men de godsdienstverandering van haren gemaal haar zou wijten. Bij zijne geloofsbelijdenis geeft de prins *van Salm-Salm* te kennen, dat hij in deze zaak slechts zijne innigste overtuiging gevolgd, en alleen het lezen van den Bijbel zijnen geest verlicht heeft.

— Volgens berigten uit Aleppo, van den 22. Maart, hebben de Europeanen aldaar groot gevaar geloopen. De heer *Franc*, bediende van het Fransche huis *Michiel Blanchard en Comp.* aldaar, naar zijn kantoor willende gaan, ontving bij het klooster der kapucijnen in de bazar, niet ver van het huis van den consul, een hevigen elleboogstoot van een voorbijgaanden cherif. De heer *Franc*, eerst nieuwelings aangekomen en van een driftig karakter zijnde, voer in het Fransch hevig tegen hem uit. De cherif wilde op de toonbank van eenen slager een mes grijpen; maar daarin door den eigenaar van het huis verhinderd, nam hij eenen stok en liep op den Franschman aan, om hem eenen slag te geven. Deze trok een mes uit zijnen zak, waarop de cherif den stok liet vallen en begon te schreeuwen: *muzelmannen, hulp tegen den ongeloovige*, die mij doodsteken wil. Alle cherifs van den bazar verzamelden zich, en met een fanatieken cheik aan hun hoofd, grepen zij den heer *Franc*; allerwege geraakte het volk als door eenen tooverslag in opschudding en hief een ontzettend geschreeuw aan; de winkels werden gesloten, en door de geheele stad weergalmde de kreet: *een frank heeft eenen muzelman, eenen emir gedood.*

Alles was eindelijk in rep en roer. De heer *Franc*, dien men wegsleepte, zich voor het huis van den consul bevindende, weerde zich en kwam zoo ver, dat hij zich losrukte; dan daar het eerst 's morgens ten zeven ure was, vond hij de deur gesloten en de janitsaren nog afwezig. Hij drong daarop in een reeds open huis van een joodschen koopman uit Oostenrijk; maar het gepeupel drong er in en de Franschman werd op nieuw gegrepen; daar hij zich weerde bragt een der cherifs zich eene wond aan de hand toe, door die sterk langs den muur te wrijven, en begon daarop te schreeuwen, dat de heer *Franc* hem met een mes gesneden had. Gelukkiglijk dat deszelfs leven in dezen oogenblik door het gepeupel nog gespaard werd. Men sleepte hem naar de Mehkemee, waar zich meer dan 4000 Turken verzamelden, die zijn hoofd eischten.

De heer *Wiet*, ter goeder ure van het geval verwittigd, spoedde zich naar de Mehkemee. Hij vond den cadi en zijne bijzitters in de hevigste ontroering. De heer *Wiet* toonde, dat de wond, waarover men riep, door geen snijdend werktuig had kunnen toegebragt worden; maar de cadi gaf daaraan weinig gehoor en zond naar den pacha om een doodvonnis te verkrijgen, en het volk riep reeds, dat men spoedig den ongeloovige, die een emir gewond had, in handen zou krijgen. Intusschen spoedde zich de heer *Wiet* ook naar den pacha. Nadat hij van de zaak kennis had genomen, verklaarde de pacha, dat zoo er schuld was, de man door den consul moest gestraft worden, waarop hij eenigen van zijne deurwaarders medegaf, om den heer *Franc* naar het consulaat te laten brengen. Zoo is dit oproer afgeloopen, hetwelk het leven aan alle Europeanen zou hebben kunnen kosten, indien de pacha zich eenigzins zwak had betoond.

MADRID, den 28. Mei.

Bij eene aanschrijving van den gouverneur van Almeira, van den 10. dezer, worden maatregelen van voorzorg voorgeschreven, naar aanleiding van naamlooze berigten, dat de vijanden van den troon en het altaar den 15. eenen aanslag zullen onderneman. De ingezetenen worden uitgenoodigd om zich te laten inschrijven, ten einde ingeval van nood te dienen op de posten, die hun zullen aangewezen worden; hun wordt verboden, bij dag of bij nacht in het openbaar of geheim ten getale van meer dan drie te vergaderen, ten zij inval van volstrekte noodzakelijkheid en eener autorisatie van den commissaris van politie des kwartiers. Meer dan twee mogen na tien ure 's avonds ook niet zonder licht uitgaan. Die deze bepalingen overtreden, zullen strengelijk gestraft worden.

Den 16. en volgende dagen hebben er onlusten te Santander plaats gehad. De koninklijke vrijwilligers hebben onderscheidene lieden op de wandelingen en zelfs in hunne huizen aangerand, onder voorwendsel dat zij kasketten droegen, die vroeger in eenige deelen van Spanje als een vereenigings-teeken der liberalen zijn beschouwd geworden.

— Het officiele dagblad behelst heden het volgende koninklijke dekreet:

» Aan mijne koninklijke garde een schitterend blijk van mijn doorluchtig vertrouwen op hare verknochtheid aan mijnen koninklijken persoon willende geven, heb ik mij tot haren kolonel-generaal ingesteld, terwijl ik mij haar onmiddelijk opperbestuur voorbehoude. Gij zult het, voor zoo veel noodig, houden en het noodige ter uitvoering bewerkstelligen. Gekend ...
Ik de Koning.

GUATIMALA, (MEXICO) den 15. Februarij.

Den 4. dezer, is de kolonel *H. W. Quartel*, commissaris van Z. M. den Koning der Nederlanden, den president der republiek voorgesteld geworden. Bij zijne aanspraak, heeft de commissaris het verlangen zijner natie betuigd, om met elk der nieuwe republieken wederkeerige vriendschaps- en handels-betrekkingen te onderhouden. Hij heeft verklaard, dat de vlag der republiek van Middel-Amerika (Guatimala) in de Nederlandsche havens met dezelfde achting zou ontvangen worden, als waarmede hij zich vleide, dat de schepen en consuls der Nederlanden in Middel-Amerika zouden worden ontvangen. De heer *Quartel* heeft den president tevens geluk gewenscht met de wijze maatregelen, door de republiek genomen, die niet konden nalaten haar welzijn te verzekeren.

De president heeft kortelijk geantwoord; den commissaris betuigende hoe voldaan het gouvernement van Middel-Amerika was over de gunstige gezindheid van den Koning der Nederlanden jegens de natie, aan het hoofd van welke hij de eer had te zijn; dat thans, nu de onafhankelijkheid des lands gelukkiglijk verworven was, het gouvernement zich zou toeleggen om vriendschaps- en handels-betrekkingen met alle volken der wereld aan te knoopen, en dat de Nederlanden inzonderheid op de vriendschap der Amerikanen konden staat maken; dat de heer *Quartel* zeker van een goed onthaal kon wezen; dat de consuls der Nederlanden, met behoorlijke geloofsbrieven voorzien, hunne bediening zouden kunnen uitoefenen en met alle achting behandeld worden; dat de Hollandsche vlag in alle havens van Amerika onder bescherming der wetten zou worden toegelaten. De president eindigde met het verzoek, om deze gezindheid den Koning der Nederlanden bekend te maken, die door de tegenwoordige zending genoegzaam toonde hoe hij Amerika achtte en genegen was.

ARNHEM, den 10. Junij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 9. Junij	2 El 2 Palm 0 Duim;	gewassen	0 D.	gevallen	0 D.
Den 10. dito.	2 El 2 Palm 0 Duim;	gewassen	5 D.	gevallen	0 D.

---

† † † Alle Eigenaren van GRAVEN, KELDERS, § § STOELEN en BANKEN, in de Hervormde Kerk van Steenderen, worden bij dezen, door Heeren Kerkvoogden opgeroepen, om hunne bewijzen van Eigendom, voor of op den 15. Julij 1826 eerstkomende te vertoonen en op hunne namen te doen overschrijven, ten huize van *H. ADDINK*, Lid en Secretaris van Kerkvoogden, welke, gedurende dien tijd, alle Maandagen des voormiddags van 9 tot 12 uren, daartoe ten zijnen huize zal vaceren; zullende alle Graven, Kelders, Stoelen en Banken, waarvan geen genoegzaam bewijs van eigendom wordt vertoond, voor heerloos ten behoeve der Kerk vervallen zijn.

Steenderen, den 1. Januarij 1826.

Kerkvoogden voornoemd,
E. G. PLANTEN,
President.
H. ADDINK,
Lid en Secretaris.

NEDERLANDSCH ONDERLING WEDUWENAARS-, WEDUWEN- EN BEGRAFENIS-FONDS, OOK VOOR ONGEHUWDEN.

COMMISSARISSEN van bovengemeld Fonds, onder het bestuur van de Heeren *VALK* en *SPOHLER*, gevestigd te *Amsterdam*, hebben het genoegen bij deze aan alle de daarbij belanghebbenden te berigten, dat door gemelde Directeuren op den 31. Mei is gedaan de Eerste Rekening en Verantwoording van de door H. E. gehoudene Directie en Administratie, over het maatschappelijk Jaar 1825, mitsgaders verslag des voordeeligen staats van gemelde Maatschappij, welke door ons volkomen is goedgekeurd, zullende de gedrukte staten aan de heeren Correspondenten in den loop dezer maand worden toegezonden ter distribuering aan de respective Deelgenooten, welker getal op heden 950 leden uitmaakt.

Amsterdam, den 1. *Junij* 1826.

W. JAEGER,
A. TEN CATE, J. Az., } *Commissarissen.*
B. SCHOLTEN,

§ § § De Ondergeteekenden met den *eersten Mei* dezes jaars, § § eene FABRIEK, ter vervaardiging van HAAR-§ DOEK met onderscheidene Patronen en Figuren, en eene HAARSPINNERY, ter vulling van MATRASSEN, STOELEN enz., te dezer Stede opgerigt hebbende, bevelen zich in de gunst van het geëerde Publiek; vertrouwende, door het leveren van Stoffen, die elke andere, in eenige Nederlandsche stad vervaardigd wordende, evenaren zoo niet overtreffen zal, gepaard met eene prompte en civiele bediening, de goedkeuring van hetzelve te zullen wegdragen.

Zwolle, den 16. Mei 1826.

D. J. HARTOOG en COMP.

§ † † Op Woensdag den 14. Junij 1826, des voordemiddags ten § § elf ure, zal men, ten huize van *J. ROBERT*, † op de *Markt*, te *Arnhem*, publiek verkoopen: eene schoone partij BLOEMEN en GEWASSEN in Potten, waaronder twee OLIANDERS, ter hoogte van vijf voet, en vier LAUWERSTIENESSEN. Alles een uur voor den verkoop te zien.

§ § § Alle degenen, welke iets te vorderen hebben van, of † † verschuldigd zijn aan den Boedel van wijlen den Heer § *ENGELBERT CAREL LUITJES*, overleden op het *Lobith*, worden door deze verzocht en opgeroepen, om hiervan, voor den 1. Julij dezes jaars, aangifte en betaling te doen aan de Heeren *G. DE ROEVER* en *P. JANSEN*, beiden woonachtig op het *Lobith*.

§ § § Men vraagt, binnen eene Maand, eene WERK- en † † eene TWEEDE MEID, voorzien met goede § getuigen en liefst van de Gereformeerde Godsdienst; adres bij den Boekverkooper *C. CAMPAGNE*, te *Tiel*, *Brieven franko.*

NEDERLANDSCHE
STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

Bepaling van de dienst, gedurende de maanden Junij en Julij.

Van *Rotterdam* op *Nijmegen*:
Elken Zondag en Dingsdag des morgens ten 6 ure,
en Vrijdag ten 4 ure.

Van *Nijmegen* op *Dusseldorp* en *Keulen*:
Elken Maandag en Woensdag, des morgens ten 4 ure,
en Vrijdag namiddags ten 4 ure.

Van *Keulen* op *Dusseldorp*:
Elken Zondag, des morgens ten 7 ure.

Van *Keulen* op *Nijmegen*:
Elken Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 5 ure.

Van *Dusseldorp* op *Rotterdam*:
Elken Maandag, des morgens ten 4 ure.

Van *Nijmegen* op *Rotterdam*:
Elken Donderdag en Zaturdag, des morgens ten 7 ure,
en Maandag namiddags ten 2 ure.

De dienst van *Rotterdam* naar *Antwerpen*, *Ter Veere* en *Londen*, en vice versa, is bepaald als bij Billetten is bekend gemaakt. Men kan informatien bekomen ten kantore van de Agenten van voornoemde Maatschappij, de Heeren VAALMAN en TRIEBELS, te *Nijmegen*.

ARNHEM.

NB. De Gezigtkundige Glazen- en Brillen-Slijper *MAGNUS MORIS*, berigt het geëerde Publiek dat hij te spreken en te ontbieden is ten huize van den heer *J. STERREN*, tot den 18. dezer. Hij rekommandeert zich tot het leveren van zelfs vervaardigde en regelmatig geslepene BRILLEN, voor een ieders gezigt, ten einde hetzelve tot in den hoogsten ouderdom te conserveren, kunnende hij zich flatteren, dat zijne Glazen, zoo wel in Brillen als tot andere Gezigtkundige Instrumenten, van de eerste kenners en de voornaamste Oculisten met het beste succes gebruikt worden; dezelve heeft een voornaam Assortiment van Monteeringen voor Schildpadden en Zilveren Brillen, alsmede fijn geslepene Hol en Bol gekleurde Glazen.

Bovengemelde waarschuwt voor rondloopers, die Glazen voor de zijnen verkoopen, vermits hij niet uitgaat voor dat hij ontboden wordt en niemand met zijne Glazen rondzendt.

*** BERIGT VAN INTEEKENING.

Bij den Boekhandelaar *DIEUDONNE GERARD*, te *Namen*, en verder bij de voornaamste Boekhandelaars van het Rijk, wordt ingeteekend op het werk:

Deutsche Blumenlese aus Hollands classischen Dichtern (nebst einer Kurzen Abhandlung über die Holländische Poesie) durch P. T. L. von Eichstorff, erster Lieutenant der Artillerie in Königl. Niederl. Diensten.

De prijs is *f* 1 - 50. (Het werk wordt met eene latijnsche letter gedrukt en de inteekening staat open tot den 15. Julij 1826.)

Ten voordeele der Grieken,

Is bij den Uitgever dezer van de pers gekomen en alom verzonden, een Werkje, getiteld:

Wie zijn de GRIEKEN? Wat zal van hen worden? Wat moet men voor hen wenschen? Naar het Fransch van J. C. L. SIMONDE DE SISMONDI. (Revue Encyclopédique.)
Prijs 50 Ct.

Dit beknopt overzigt van den inwendig Staatkundigen en Zedelijken Toestand des herrijzenden Griekschen Volks, door den beroemden SIMONDE DE SISMONDI, uit de beste en nieuwste bronnen ontleend, behelst in een kort bestek eene krachtig geteekende schildering van de tegenwoordige gesteldheid des Griekschen Volks, der verschillende magten, die zich aldaar het gebied betwisten, van de verspreiding en verdeeling der krachten, welke, zonder inwendigen zamenhang, naar verschillende doeleinden streven, en der middelen, welke zouden kunnen strekken, om eenheid en zamenhang in de pogingen tot afschudding des Turkschen juks te brengen.

Hetzelve is dus van belang voor iederen Grieken-Vriend, die eene gemakkelijk te verkrijgen kennis van den waren toestand der voorwerpen zijner belangstelling begeert, terwijl hij daarbij het genoegen kan smaken, om zijne onderrigting met de bevordering hunner belangen te paren, daar de opbrengst van dit Werkje geheel ten voordeele van het Grieksche fonds bestemd is.

*** De TANDMIDDELEN van den, door de Provinciale Geneeskundige Commissie van *Gelderland* geanthoriseerden, Tandmeester, *LEHMAN JOSEPH SON*, worden in commissie verkocht, bij de Boekverkoopers *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, en *W. C. WANSLEVEN*, te *Zutphen*; bij den Kunstdraaijer *STRONK*, te *Nijmegen*, en bij den Kastelein *VERMEER*, in het *hof van Berlijn*, te *Zevenaar*.

De Tandmiddelen zijn: Een TANDPOEDER, ter onderhouding en zuivering der Tanden, zonder het glazuur te benadeelen, à 50 Ct het Pakje; en een Tand- en Tandvleesch versterkend ELIXER, ter bevestiging van Scorbutieke en losse Tanden, ter verhoeding der aanzetting van dezelve, en ter zuivering van het bloedende en sponsieuse Tandvleesch à *f* 1 - het kleine, en *f* 1 - 50 het groote Fleschje.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.